

Kiegészítés

A Partitúra 2024/1. számában jelent meg Gráfik Imre *Tudás elsajátítás a verbalitás és vizualitás jegyében* című tanulmánya (63–85). Szerzői mulasztás miatt sajnálatos módon kimaradt egy, a téma szempontjából fontos tanulmányra való hivatkozás. Az alábbi Függelék közlésével Gráfik Imre kérésének teszünk eleget, aki az említésen túl rövid kommentárt is fűzött a szöveghez.

Függelék

A magyarországi szemiotikai kutatásokban meglehetősen korán megjelenik a szabómesterség gyakorlatában, a szabómunka műveleti tevékenysége során használt jelek információartalmának kérdése és a kommunikációs folyamatban való szerepének föltárása (Lásd M. TAKÁCS Lajos, *A szabómunka információs rendszerének szemiotikája* = GRÁFIK Imre – VOIGT Vilmos szerk., *Kultúra és szemiotika. Tanulmánygyűjtemény*, Budapest: Akadémiai Kiadó, 1981, 389–400.)

A föl idézett tanulmánynak a szabómesterség tudás átadásának szempontjából talán az alábbi – általunk kikövetkeztethető – megállapításai a legfontosabbak:

1/ A szabók által használt jeleket (ábrák, rajzok, számok, betűk, szavak, stb.) egy olyan nyelvi részrendszernek tekinti, melyet egy meghatározott közösség tagjai közmegegyezésen alapuló módon a különböző munkafolyamatokban használnak.

2/ Voltaképp egy csoportnyelv, egyfajta szakmai zsargon, amelynek funkcionálásához szükséges a mesterség művelőinek többé-kevésbé azonos szintű szaktudással, s különösképpen a jelek jelentéstartalmának ismeretével kell rendelkeznie.

3/ A szabómesterség csoportnyelvének jellegzetessége az áttekinthető egyszerűség, a viszonylagos teljesség és zártság (a formalizált jelek, ábrák és rövidítések végessége), valamint a finomabb árnyalatok kifejezésének korlátozottsága.

A fentiek vizuális megjelenítése az alábbi *Példatárban* tanulmányozható.

M. Takács Lajos nyomán (*l.m.*, 392–393. oldal)

